

[Finansministeren.]

stilles til rådighed for det udvalg, som vel bliver nedsat, hvis det ønskes. Jeg kan på den givne foranledning i øvrigt sige, at der netop er nedsat eller bliver nedsat et udvalg til overvejelse af, hvorledes vi skal komme videre med rationaliseringsarbejdet, altså ikke et egentligt rationaliseringsudvalg, men et udvalg, som skulle finde ud af den form, under hvilken arbejdet skal gå videre, idet jeg ligesom har en fornemmelse af, at det arbejde, der sker i forvaltningsnævnet, kan trænge til en ansigtsløftning.

Det er jo sådan, at når man har etableret et sådant organ, har det en vis fart og en vis kraft, men der kommer efterhånden lidt rutine i det, sådan at man godt kan overveje, om man ikke på en eller anden måde skulle forny det, og det er altså det, vi er i gang med; det har også lidt relation til arbejdet i det såkaldte administrationsudvalg.

Jeg takker som sagt for modtagelsen af lovforslaget og håber på, at vi snart kan se loven gennemført.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Bjørn Krogh: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

(Lovforslaget (nr. 17) findes i tillæg A. sp. 365, fremsættelsen i tidenden sp. 748).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Lund: Som en af de mange, der har med det almindelige skatteligningsarbejde at gøre, kan jeg ikke andet end takke for de tilføjelser, den højtærede finansminister har ønsket i loven om beskatningen af renteforsikringer.

Ved tilføjelserne til § 1, stk. 1, er der taget hensyn til de administrative vanskeligheder, som en manglende ændring ville have afstedkommet, og jeg tror, jeg tør sige, at ligningsmyndighederne landet over er taknemlige for enhver lettelse og forenkling, hvor beskeden den end måtte være.

Det foreslåede nye stk. 4 til § 1 går ud på, at de forsikringspræmier, lovforslaget sigter til, nu opnår fradragsret med tilsvarende betalingsfrist, som gælder for andre skattebegünstigede opsparingsordninger.

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets udførlige bemærkninger, og selv om det var fristende at knytte nogle principielle kommentarer til de mange andre fradrag, vort skattesystem er behæftet med, og ved hvis værdi og retfærdighed der kan sættes et stort spørgsmålstegn, skal jeg ikke falde for fristelsen.

Jeg vil slutte med på socialdemokratiets vegne at anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling, idet jeg gør opmærksom på, at de nye bestemmelser gerne skal med i den vejledning til selvangivelsen, som om kort tid skal gå i trykken.

Foged: Jeg kan på venstres vegne tiltræde lovforslaget og anbefale det til hurtig og velvillig behandling, idet også jeg gerne vil sige, at selvangivelsen skulle jo gerne ud så hurtigt, at vi ikke skal have de årligt tilbagevendende klager på dette område. Vi anbefaler.

Hagen Hagensen: Det foreliggende lovforslag er i henseende til størrelse let overskueligt. Det samme kan jo ikke siges om den lov, det ændrer i. Jeg vil på mit partis vegne tilsiige fremme af lovforslaget.

Vi er enige i den ændring, der finder sted, for så vidt angår bidrag til ATP, og vi er også enige i, at der åbnes adgang til fradragsret for præmie til forsikringer tegnet efter udløbet af et indkomstår. Men om dette sidste må jeg have lov at sige, at som forslaget er formet, må forsikringens tegningsdato og fremtidige forfaldsdato for præmie, hvis man vælger at gøre brug af den nye regel, skrues tilbage i tid, da der ellers kan blive spørgsmål om, at man næste år ingen

[Hagen Hagensen.]

fradragsret har for præmie. Det mener jeg imidlertid er noget, der kan klares ved den vejledning, der vil blive udsendt, og som vi er klar over må følge her snart, hvis reglen skal nå at få virkning, som hensigten er, for det kommende skatteår.

Vi er altså villige til at fremme lovforslaget og må så håbe på, at den i øvrigt ikke særlig overskuelige lov, som et udvalg har arbejdet med nu vist i en del år, kommer frem til behandling i det nye år; så gemmer vi resten af tingene til det tidspunkt.

Axel Sørensen: På det radikale venstres vegne skal jeg anbefale lovforslaget.

Flere ting har nødvendiggjort de nu foreslåede ændringer, bl. a. den ændring, der i 1962 skete vedrørende oprettelse af indekstrakterne, og hvorved man ændrede alderstrinnet for personer, der kunne tegne indekstrakter, fra ikke at være fyldt 52 år til det fyldte 57. år. Ligeledes får nu en lønmodtagers egne bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension betydning, idet renteforsikringslovens bestemmelser siger, at bidrag eller præmier til renteforsikring eller pensionsordning med løbende udbetalinger, der sker over et kortere åremål end 15 år, ikke er fradragsberettigede i indkomsten. Nu foreslås i det foreliggende forslag, at en skatteydners egne bidrag til indekstrakter og til ATP-pensionen over et kortere åremål end de 15 år gøres fradragsberettigede i indkomsten. Det har vi fra mit partis side ikke noget at indvende imod, og jeg skal på det radikale venstres vegne tilsige hurtig og velvillig behandling.

Skræppenborg-Nielsen: Vi finder det rimeligt og rigtigt, at bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension som her foreslået bliver fuldt fradragsberettigede på selvangivelsen; vi finder det rimeligt, fordi det her drejer sig om bidrag, der ifølge gældende lovgivning skal betales, bidrag, der er tvungne.

Nu er det jo sådan, at ét fradrag trækker andre fradrag med sig. Det, vi i allerhøjeste grad trænger til, er en gennemgribende undersøgelse af, hvilke fradrag der bør bevares, og hvilke der bør slettes, altså efter vor opfattelse en skattereform også på dette område.

Hvad angår lovforslaget § 1, nr. 2, vedrørende fradragsret for første præmie til en forsikring, der oprettes efter udløbet af et indkomstår, vil vi gerne se lidt nærmere på bestemmelsen i det udvalg, der vel bliver nedsat. Vi er godt klar over, at reglen indføres først og fremmest af rent administrative grunde, og vi vil alle steder, hvor vi overhovedet kan, gerne medvirke til at gøre administrationen lettere. Der er bare det ved det, at mit parti er imod — og har været det hele tiden — de såkaldte opsparingsfremmende love, som efter vor opfattelse betyder opsparing på andres bekostning. Vi vil, fordi lovforslagets § 1, nr. 2, tangerer disse såkaldte opsparingsfremmende love, gerne se lidt nærmere på det i udvalget, og jeg kan altså ikke her fuldt og helt love, at vi går ind for lovforslagets § 1, nr. 2.

Johan Asmussen: Både nr. 1 og 2 i lovforslagets § 1 har efter min mening karakter af korrektioner, der nærmest er selvfølgelige. Jeg vil slutte mig til den lille bemærkning, som det ærede medlem hr. Hagen Hagensen gjorde med hensyn til problemet vedrørende senere præmier i relation til lovforslagets § 1, nr. 2.

De uafhængige kan også anbefale lovforslaget.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker de ærede ordførere for tilslutningen til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen gjorde nogle bemærkninger om lovforslagets § 1, nr. 2, og forudsatte, at der blev udvalgsbehandling. Jeg skal naturligvis ikke blande mig i, om folketinget skal nedsætte udvalg; men jeg vil gerne henstille under hensyn til det hastende i sagen, som det er nævnt af andre ordførere, om man ikke ved denne lejlighed kunne se bort fra ønsket om udvalg, således at det ærede medlem og hans parti overvejede tingene inden anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udlån til sammenlægning, supplerings samt oprettelse af mindre jordbrug m. m.

(Lovforslaget (nr. 21) findes i tillæg A. sp. 269, fremsættelsen i tidenden sp. 786).

Lovforslaget satte til forhandling.

Teichert: Når vi nu går til behandling af forslag til lov om udlån til sammenlægning, supplerings samt oprettelse af mindre jordbrug m. m., tager vi samtidig den navneforandring, der foreligger, til efterretning. Loven om udlån til statshusmandsbrug m. m. har gjort sin pligt og forandret mange områder over det ganske land. Oprettelsen af nye brug, der gennem mange år har været den primære opgave, har måttet vige pladsen for den udvikling, der er i gang i landbruget såvel som på andre områder i vort land. Jeg kan ikke andet ved denne lejlighed end takke mit parti, socialdemokratiet, og andre partier, der gennem årene har støttet gennemførelsen af udlånsloven, for de resultater, der er opnået gennem denne lov. Den har vel virket stærkest i Sønderjylland, hvor der siden genforeningen er oprettet ca. 3.000 nye landbrugsejendomme, hvor unge, dygtige mennesker, der ikke på anden måde var i stand til at erhverve sig et landbrug, skabte sig eksistens og udførte et arbejde, der har sat sit præg på landsdelen erhvervsøkonomisk, kulturelt og nationalt.

Mulighederne for fortsat udstykning er ikke udtømt. Der er endnu store, folketomme områder, og interessen for at komme i besiddelse af landbrugsejendomme er stadig til stede, og selv om man fra forskellig side hævder det modsatte, har vi dog ansøgninger liggende fra 50 velkvalificerede unge par, hvoraf alene 42 fra Sønderjylland, der venter på at komme i gang, så snart det er gørligt.

Statens jordlovsudvalgs muligheder for at skaffe de fornødne arealer er stærkt begrænsede, da jordfordelingen og kultiveringen spiller en stadig større rolle. Også her virker den høje beskæftigelse således, at der kun er et begrænset antal arbejdere til rådighed. Der kan, så vidt jeg kan skønne, kun byggemodnes omkring 10 lodder til de

ansøgere, der venter på en afgørelse. Det er denne udvikling, mekaniseringen og driftsomlægningen, der gør, at andre opgaver løber i forgrunden.

Loven om landbrugsejendomme, der gennemførtes i 1962, giver meget store muligheder for nedlægning og sammenlægning af de mindste ejendomme til rentable driftsenheder af en mere tidssvarende størrelse, og det er en udvikling, som vi inden for socialdemokratiet ikke har noget imod. Erfaringen fra jordlovsudvalgets arbejde har vist, at loven om landbrugsejendomme virker efter sin hensigt. Men det kniber med at få pengene til at slå til, selv om man i høj grad har brugt den fremgangsmåde ved finansiering af jordkøb og bygningsudvidelser at lade privat og offentlig finansiering hjælpes ad i videst muligt omfang. Det vil sige, at de, der har mulighed for prioritering gennem de bestående kreditinstitutioner, må gøre det og derefter opnå størst muligt statslån inden for 120 pct. af de skattemæssige værdier. Det er denne fornuftige praksis, der foreslås lovfæstet i § 4, stk. 1.

Når den højtærede landbrugsminister anmodede statens jordlovsudvalg, der har med det praktiske arbejde at gøre, om en indstilling eller et godt råd, om man vil, anser jeg det for korrekt at lægge kortene på bordet og på grundlag af de indhøstede erfaringer nævne de beløb, der er nødvendige, for at arbejdet kan gå sin gang. Jeg takker den højtærede landbrugsminister, fordi han i så stærkt omfang, som tilfældet er, har fulgt indstillingen.

Da det nu er suppleringen og moderniseringen af de mindste ejendomme, der er hovedopgaven, og kendsgerningerne viser nødvendigheden af, at det beløb på 9 mill. kr., der står til rådighed i indeværende år, forhøjes med 6 mill. kr. til 15 mill. kr. i finansåret 1965-66, må jeg beklage, at den økonomiske situation har bevirket, at regeringen og dermed landbrugsministeren har set sig nødsaget til at foreslå den nuværende bevilling på de 9 mill. kr. uændret også for det kommende år. Efter denne nedskæring bliver det ikke nemt at tilfredsstille behovet. Men lovforslaget undgår jo nok ikke udvalgsbehandling, så dér bliver der forhåbentlig lejlighed til at drøfte også det spørgsmål.

Reguleringen af de forskellige lånesatser,